

## [Gottschalck-Hansen.]

tvunget til at sælge. Det svarede ministeren bekræftende på. Hvor er så den fulde erstatning henne? Det er en nationalisering af Danmarks jord. Det er en mulighed for at gribe ind i den private ejendomsret, og jeg håber ikke, at det ærede medlem får held til, at det skulle lykkes. Talen om jord på jordrentevilkår troede jeg var gået over i historien.

I øvrigt vil jeg anbefale det ærede medlem at tale med sine kolleger i finansudvalget om grundværdistigningen. Jeg vil bede ham snakke med de regeringspartnere, der findes i det radikale venstre, hvor selv en mand som det ærede medlem hr. Aage Føgh her fra talerstolen har givet udtryk for en vis usikkerhed. Der findes vel, når alt kommer til alt, i dette ting kun det ærede medlem hr. Holger Eriksen og så måske det ærede medlem hr. Ove Hansen, der i deres hjerters inderste dyb tror på den velsignelse, der ligger i grundværdistigningsafgiften. Vi andre tvivler, og vi mener, vi har ret i vor tvivl.

Jeg håber som sagt, at den højtærede minister og regeringspartierne vil modtage dette lovforslag i den ånd, hvori det er fremsat: ønsket om at skaffe mere jord, dermed mulighed for et billigere omkostningsniveau ved byggeri og endelig også billigere lejer til de mennesker, som skal flytte ud i de nye områder, der skabes. Jeg anbefaler lovforslaget, og jeg vil gerne i lighed med det ærede medlem hr. Axel Kristensen sige, at vi betragter det som en hastesag, så jeg håber på, at det vil få en både hurtig og saglig udvalgsbehandling.

**Grethe Philip:** Da man i sin tid indførte en lovgivning om zoneinddeling i visse byområder, skete det af hensyn til det ønskelige i en rationel byggetakt og en planmæssig udformning af bebyggelsen. Man var dengang enig om, at loven skulle administreres smidigt, og at det var vigtigt, at zonerne, særlig inderzonerne, blev gjort tilstrækkelig store. Det er stadig den almindelige opfattelse, at en vis regulering af bebyggelsen er en hensigtsmæssig og økonomisk foranstaltning, men de voldsomme prisstigninger på byggegrunde, særlig i og omkring København, har rejst det spørgsmål, om byreguleringen er tilstræk-

kelig smidig, eller om den har bidraget på uheldig måde til at hæve grundpriserne ved for stærkt at begrænse udbuddet af grunde.

Der er allerede peget på en række forskellige medvirkende årsager til stigningen i grundpriserne. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpå, men nøjes med at sige, at det må være rimeligt at acceptere en vis stigning i grundpriserne, nemlig den, der skyldes, at de bedst beliggende grunde ved naturskønne områder og med gode og hurtige trafikforbindelser bliver mere efterspurgt, alt efter som befolkningen vokser. Jeg tror, vi må indstille os på en vis grundprisstigning visse steder, men samtidig må vi søge at holde igen på de prisstigninger, der er forårsaget af træghed i administrationen, kommunale finansieringsproblemer, grundspekulation m. v.

Jeg kan allerede nu sige, at vi fra det radikale venstres side vil være åbne over for en drøftelse af spørgsmålet om, hvorvidt der tiltrænges en smidigere ordening med hensyn til fastlæggelse af inderzonerne. Der synes at være en noget varierende opfattelse af, hvor store inderzonerne bør være. Jeg kan ikke se andet, end at man ved bedømmelsen heraf ikke alene bør se på antallet af ubebyggede grunde og deres samlede areal, men også må foretage en vurdering af, hvor mange af disse grunde der allerede er beslaglagt med henblik på en senere boligbebyggelse, og hvor mange der holdes fast af erhvervsvirksomheder som reserve til brug ved eventuel senere udvidelse af virksomheden. Disse forhold er jo i høj grad medbestemmende for udbuddet af grunde og dermed for grundpriserne.

Jeg vil i øvrigt gerne pege på, at kommunerne selv kunne fremme bebyggelsen af inderzonerne, hvis de ved salg af kommunens grunde — således som jeg ved det finder sted i flere kommuner — satte en klausul ind om, at bebyggelse af grunde skulle finde sted inden udløbet af en vis frist. At man derigennem også kan bidrage til at hindre grundspekulation, taler yderligere til fordel for en sådan klausul.

Problemet om byggeomdning er vel i øvrigt fuldt så vigtigt som spørgsmålet om at skaffe tilstrækkelig mange grunde frem. Allerede under boligdebatten i januar var jeg inde på, at man burde overveje at lette